



## Toespraak door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

10 november 2012 19.45u  
Elfnovemberlezing

Ladies and Gentlemen,

It is with great pleasure that I welcome you all in the Shell, here in the Flemish Parliament. I welcome in particular their excellencies, the ambassadors of Germany, Ireland, Malta, Serbia, Argentina, Pakistan and Jamaica.

I welcome mrs. Nelly Maes, president of the Flemish Peace Institute, mister Jan Techau, director of Carnegie Europe, who will hold the keynote tonight, and mister Gavriel Lipkind, who will perform for us on the cello later on.

Dames en heren,  
Beste genodigden,

Morgen is het 11 November, Wapenstilstand. Aan de vooravond zijn we hier samen in het Vlaams Parlement voor de Elfnovemberlezing van het Vlaams Vredesinstituut, het In Flanders Fields Museum en Vredesstad Ieper om stil te staan bij de herdenking van de Grote Oorlog in 1914-1918.

In 2014 zal het honderd jaar geleden zijn dat de Eerste Wereldoorlog begon. Verschillende overheden en instanties zijn al bezig met de voorbereidingen voor de 100-jarige herdenking van de Eerste Wereldoorlog. Herdenkingen van het oorlogsverleden hebben in alle samenlevingen die bij oorlogen betrokken waren, een vaste plaats gekregen. Herdenkingen zijn in eerste instantie een manier om de herinnering aan slachtoffers van oorlogen en conflicten in ere te houden. Ook vandaag nog houden herdenkingsplechtigheden hun waarde als rituele praktijken waarop respect en dankbaarheid betuigd worden aan al wie tijdens de oorlogen geleden heeft.

Daarnaast is een herdenking ook een aanzet en stimulans tot het vermijden en het bannen van geweld en oorlog en tot verzoening.

Hierbij moeten we niet alleen oog hebben voor het verleden, maar evenzeer voor het heden en de toekomst. Vandaag is conflictpreventie en vredesopvoeding meer dan ooit nodig. De Grote Oorlog mag dan straks een eeuw achter ons liggen, gewapende conflicten blijven aan de orde van de dag. Ik hoef alleen maar de naam Syrië te laten vallen, of de oorlogsgruwel komt ons scherp voor de geest. Ook de mensen die daar omkomen, zijn in de woorden van de Vlaamse zanger en woordkunstenaar Willem Vermandere: „altijd iemands vader, altijd iemands kind“.

Hoe meer beleidsverantwoordelijkheid Vlaanderen krijgt doorheen de verschillende staatshervormingen, hoe meer wij hier in het Vlaams Parlement ook geconfronteerd worden met vraagstukken waarop een eenduidig antwoord niet eenvoudig is. We worden steeds meer uitgedaagd om standpunten in te nemen die raken aan de wereld, en die raken aan oorlog en vrede vandaag.

Het Vlaams Parlement keurt bijvoorbeeld internationale verdragen goed, ik ontvang als voorzitter van het parlement allerhande buitenlandse delegaties en onze Vlaamse ministers nemen op buitenlandse missies de Vlaamse economische, academische en politieke voorhoede op sleeptouw.

Het Vlaams buitenlands beleid moet de vredestoets doorstaan. Het kan niet de bedoeling zijn dat we in economische, academische, culturele of andere relaties de ogen sluiten voor geweld, mensenrechtenschendingen en onderdrukking. Vrede, vrijheid en verdraagzaamheid zijn geen loze woorden. Het is goed dat wat vredesvraagstukken betreft, de Vlaamse volksvertegenwoordigers hier ondersteund worden door het Vlaams Vredesinstituut: een onafhankelijk instituut voor vredesonderzoek bij het Vlaams Parlement. Vrede is immers een voortdurende uitdaging en opdracht.

Peace is an everlasting mission and challenge. The program of this evening is an exponent of this idea. I thank you for your attention and I wish you all an interesting evening. I now kindly invite mrs. Nelly Maes, president of the Flemish Peace Institute, to give us an overview of tonight's program and to introduce to us the lecturer.